

- 2) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach, złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych, lub kontroli wewnętrznej różnych resortów, względnie kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;

d) zawiadamianie organów Najwyższej Izby Kontroli o naradach, konferencjach i odprawach, organizowanych przez organa kontroli wewnętrznej oraz nadsyłanie odpisów protokołów obrad;

e) udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej (banków) i społecznej (rad narodowych) pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 37. Departament Kontroli porozumiewa się z Ministerstwem Finansów oraz właściwymi państwowymi bankami w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

§ 38. 1. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczyć im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

2. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (Sądy, Prokuratura, delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 39. Kontrola wewnętrzna współpracuje z radami narodowymi przez udział przedstawicieli rady narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej, jeżeli rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia radzie narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą radę o rozpoczęciu kontroli.

Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej doręczają radzie narodowej odpisy protokołów z kontroli przeprowadzanych z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

Koordynowanie współpracy kontroli wewnętrznej z kontrolą społeczną należy do Najwyższej Izby Kontroli.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 40. Dyrektora Departamentu Kontroli oraz wicedyrektorów powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Lekkiego z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników samodzielnych referatów, dyrektorów biur, kierowników inspektoratów kontroli (głównych inspektorów), inspektorów kontroli i im równorzędnych — powołuje, odwołuje i przenosi Minister Przemysłu Lekkiego na wniosek Dyrektora Departamentu Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Departamentu Kadr z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

§ 41. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 42. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie pracowników, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 lutego 1921 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

X. Postanowienia końcowe.

§ 43. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą w stosunku do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1948 r., wydane w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Radzie Państwa w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu i Handlu i urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI Fr. Józwiak-Witold

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

1140.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 sierpnia 1950 r.

w sprawie szczegółowego określenia zakresu Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r.

Na podstawie §§ 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 293) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Narodowy Spis Powszechny 1950 r., zwany w dalszym ciągu w skróceniu Spisem, obejmuje następujące cechy:

- 1) w części dotyczącej ludności i zawodu:
 - a) nazwisko i imię,
 - b) stosunek pokrewieństwa z głową gospodarstwa domowego,
 - c) płeć,
 - d) data urodzenia,
 - e) związek małżeński,
 - f) charakter przebywania w miejscu Spisu,
 - g) miejsce ostatniego stałego zamieszkania przed wojną 1939 r.,
 - h) umiejętność czytania i pisania,
 - i) uczęszczanie do szkoły (nazwa i rodzaj szkoły),
 - j) źródło utrzymania,
 - k) miejsce pracy,
 - l) zawód wykonywany,
 - ł) grupa społeczna,
 - m) liczba zatrudnionych osób oraz liczba pomagających członków rodziny,
 - n) praca uboczna;
- 2) w części dotyczącej zamieszkanym mieszkań:
 - a) użytkownik,
 - b) rodzaj zamieszkanego pomieszczenia (mieszkanie — pomieszczenie zamieszkałe prowizorycznie),
 - c) opis mieszkania (liczba izb, piętro oraz następujące instalacje: wodociąg, zlew, ustęp, elektryczność, gaz, łaźnia i centralne ogrzewanie);
- 3) w części dotyczącej zamieszkanym nieruchomości (budynków):
 - a) właściciel — użytkownik,
 - b) liczba budynków,
 - c) rodzaj i liczba pomieszczeń zamieszkanym prowizorycznie,
 - d) opis budynków mieszkalnych (materiał ścian i pokrycia, liczba pięter, rok budowy, liczba mieszkań zamieszkanym, liczba izb, liczba ludności zamieszkałej),
 - e) instalacje na terenie nieruchomości (połączenie z siecią wodociagową, kanalizacyjną, elektryczną i gazową oraz centralne ogrzewanie);
- 4) w części dotyczącej zamieszkanym miejscowości:
 - a) nazwa,
 - b) rodzaj,
 - c) stacja kolejowa,
 - d) stacja autobusowa,
 - e) placówka pocztowa,

- f) telefon,
- g) elektryczność,
- h) szkoła podstawowa;
- 5) w części dotyczącej gospodarstw rolnych (ogrodniczych, sadowniczych, leśnych, rybnych i hodowlanych):

A. w prywatnych gospodarstwach rolnych:

- a) gospodarujący,
- b) zatrudnienie i praca,
- c) położenie gruntów (w miejscowej gminie — w innej gminie),
- d) powierzchnia gruntów według tytułu własności,
- e) powierzchnia gruntów według rodzaju użytkowania,
- f) zasiewy 1949/50 r.,
- g) inwentarz żywy,
- h) maszyny i urządzenia rolnicze;

B. w gospodarstwach rolnych będących w użytkowaniu Państwa, instytucji publicznych i organizacji społecznych:

nazwa instytucji użytkującej, nazwa właściciela, charakter gospodarstwa według rodzaju produkcji oraz cechy wymienione pod lit. A pkt b) do h);

C. w spółdzielniach produkcyjnych I typu:

nazwa spółdzielni, liczba jej członków, powierzchnia gruntów członków spółdzielni objętych wspólną uprawą, powierzchnia innych gruntów spółdzielni według rodzaju użytkowania oraz cechy, wymienione pod lit. A pkt g) i h);

D. w spółdzielniach produkcyjnych II i III typu:

nazwa spółdzielni, typ statutu, liczba członków spółdzielni, liczba zrzeszonych gospodarstw rolnych i bezrolnych gospodarstw domowych (rodzinnych) oraz cechy, wymienione pod lit. A pkt b) do h);

E. w przyzagrodowych gospodarstwach członków spółdzielni produkcyjnych II i III typu:

nazwisko i imię członka spółdzielni, powierzchnia gruntów wniesionych do spółdzielni, powierzchnia działki przyzagrodowej, powierzchnia innych gruntów pozostających we władaniu członka spółdzielni, liczba domowników biorących udział w pracy spółdzielni i cechy wymienione pod lit. A pkt c), e), g) oraz h).

2. Co do użytkowników gruntów o powierzchni poniżej 0,1 ha oraz co do osób nie użytkujących gruntów, lecz posiadających zwierzęta gospodarskie, Spis w części dotyczącej gospodarstw rolnych obejmuje cechy:

- a) nazwisko i imię osoby, u której znajdują się zwierzęta,
- b) zwierzęta gospodarskie.

§ 2. Zakres Spisu w obiektach i budynkach pozostających pod zarządem władz wojskowych i organów bezpieczeństwa publicznego, jak również w zakładach wydzielonych, podległych tym władzom i organom, zostanie szczegółowo określony odrębnym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w/z St. Jędrzychowski

1141.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju.

Na podstawie § 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt. I zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju (Monitor Polski z 1949 r. Nr A—18, poz. 233, Nr A—60, poz. 810, oraz z 1950 r. Nr A—11, poz. 110, Nr A—29, poz. 335, Nr A—49, poz. 562) w rubryce: „Kraje europejskie” wyraz: „Niemcy” zastępuje się wyrazami: „Niemiecka Republika Demokratyczna” oraz w rubryce: „stawka” stawkę: „180”, odnoszącą się do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zastępuje się stawką: „120”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z W. Trąpczyński

1142.

OKÓLNIAK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1950 r.

w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń wypłacanych przodującym w pracy pracownikom b. przedsiębiorstw komunalnych z tytułu współzawodnictwa pracy.

Wobec zniesienia ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) istniejącego dotychczas podziału na pracowników państwowych i samorządowych — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że przepisy zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników z tytułu współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr A—16, poz. 224) należy od dnia 1 września 1950 r. stosować w całej rozciągłości do wynagrodzeń, wypłacanych przodującym w pracy pracownikom b. przedsiębiorstw komunalnych z tytułu współzawodnictwa pracy, zatrudnionym nie tylko w przedsiębiorstwach branży budowlanej i poligraficznej, lecz również we wszystkich innych przedsiębiorstwach komunalnych, o ile wynagrodzenie to jest wypłacane za okresy po dniu 1 września 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z L. Kurowski

1143.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmiany instrukcji o postępowaniu w razie wypadków lotniczych.

Na podstawie art. 8 ust. (2) lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1949 r. wydanej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego o postępowaniu w razie wypadków lotniczych (Monitor Polski Nr A—25, poz. 402) w § 8 ust. 2 na końcu dodaje się nowe zdanie o brzmieniu: „Przy przeprowadzaniu dochodzeń i badań obowiązują przepisy wojskowe, jednakże przedstawiciele lotnictwa cywilnego kierują się, w granicach dopuszczalnych przez przepisy wojskowe, również postanowieniami niniejszej instrukcji co do sposobu prowadzenia dochodzeń i gromadzenia materiału sprawozdawczego”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1144.

**LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ
„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A—46, poz. 625), następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Departament Dróg Wodnych Ministerstwa Komunikacji:

Chłapek Alojzy — Chłapek Alojzy.

przez Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego:

Arendarczyk Bronisław, Bania Aleksander, Bączar Franciszek, Borek Kazimierz, Cholewa Ernest, Ciapała Jan L.